

121. OTRÁVENÝ

260.

Nad Buděckem, pod Buděckem laštovka lí - tá, pověz mně, mi - lá, Andulko ro - zmi - lá, proč se ne-sví - tá?

Od Konice. Luž. I. 110

Nad Buděckem, pod Buděckem laštovka lítá,
pověz mně, milá, Andulko rozmilá, proč se nesvítá?

Pod, můj Janíčku, pod, můj synečku, pod a posnídě.

Proč pak se ty, můj synečku, na svítání ptáš?
[: Dyť ty ani ještě :] snídaní nemáš.

A jak bylo po snídaní, šohajek skočil,
[: své černé oči :] k nebi zatočil.

Snídaníčko přichystala samo jedové:

Zatočte se, černé oči, zhůru do nebe,
[: ať vyprosijó :] pomstu na tebe.

122. PŘEKÁŽKA

261.

Nad Hluzovem je Boží muka, nad Hluzovem je Boží mu - ka, leží tam syneček, porúbaný všecek a má pu - tá.

Z Černotína

[: Nad Hluzovem je Boží muka, :] leží tam syneček, porúbaný všecek a má puta.

Aj, moja milá, rozlučme se,
[: nedajú nám naši, :] nechejme se.

Přišla tam k němu jeho milá,
[: jedným slovečkem ho :] zarmútila.

Jaké je naše rozlúčení,
[: ja, dyť jsme my spolem :] naučeni.

123. JANKO ZABITY

262. *Lento*

Zp. II. 36

Na drytomskej do - li - ně, na drytomskej do - li - ně, do - li - ně, pa - se Jan - ko dva ko - ně.

Na drytomskej dolině
pase Janko dva koně.

Já vám haleny nedám,
radšej se s vami sjednám.

Plače oňho, naříká,
otec, mati, frajirka.

Přišli k němu hájnici,
ti drytomští zbojníci.

Tak sa dlúho jednali,
až Janoška zabili.

Otec, mati slzami
a frajirka vzdychami:

Daj nám, Janko, halenu,
daj tu v nově kúpenú.

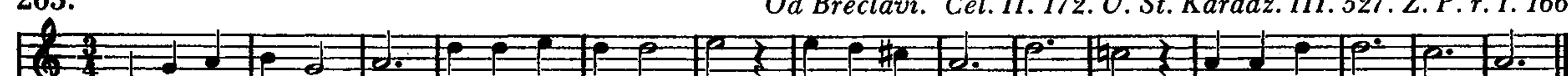
Leží Janko zabity,
rozmarýnem zakrytý.

»Škoda mého milého,
neměla jsem nad něho.«

124. ŽÁRLIVEC

263.

Od Břeclavi. Čel. II. 172. U. St. Karadž. III. 527. Ž. P. r. I. 166

Na horách, na do - lách, co sa to tam bě - lá, hu-sy - li to se - dá ne - bo sni - hy le - žá?

Na horách, na dolách
co sa to tam bělá;¹⁾

husy-li to sedá²⁾
nebo snihy ležá?

Dyby byly husy,
už by ulétaly,